

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistorialis
Passaviensis, Decani, & Parochi in Trauttmanstorff ad
Laitam Bonus Ordo Triplicis Formatae Concionis Moralis In
Omnia Festa Sanctorum In Amplissima ...**

Penzinger, Sebastian Heinrich

Solisbaci, 1698

In Festo Sancti Thomæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51763](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51763)

PRO FESTO S. THOMÆ
APOSTOLI

CONCIO PRIMA.

Textus. Non erat cum eis. Joan. 20, cap. ~

Thema. Absentare se à Piorum consortio, salutem quamplurimum obest, ac nocet.

Exordium.

Justorum collegio, & cœtu optimis moribus instituto recedendum non est: absentare se à viris timoratis, est salutem suam periculo exponere; evitare disciplinam, est casum quærere, est perire, ipse recessus, ingerit pravitate exemplum. Audiamus Sacræ Scripturæ

*Scripturæ
Sacrae.*

textus: *Vae Soli, quia cum ceciderit, non habet sublevantem se.* Eccl. cap. 4. *Vocavi, & renuistis, extendi manum meam, & non fuit qui aspiceret, despexistis omne consilium meum, & increpationes meas neglexistis, ego quoque in interitu vestro ridebo.* Prov. cap. 1.

Patres:

Nemo mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retrò, aptus est regno Dei. Luca cap. 9. Et SS. Patres libeat percipere: *Facile a superna Jerusalem excluditur, qui à justorum congregatione fuerit segregatus, ideoque cum omni circumspèctione, & animi maturitate studeat promoveri, quisquis in hæc sancta collegia Deo*

Laurentius

dicata vocatus est, ne diaboli fallacia, aut sui negligentia, amoveatur ab illo, hortatur S. Laurentius Justinianus de disciplina Monastica: cap. 7. Multos in discrimen animi solitudo dejecit, erraverunt quidam in solitudine, & à serpentibus perierunt.

Petrus Bless.

runt quidam in solitudine, & à serpentibus perierunt. Petrus Bless. cap. 9. *Ubi non timetur reprehensor, securus accedit tentator;*

Bernardus.

licentius perpetratur iniquitas, docet S. Bernardus apud Niffenum lib. 4. cap. 1. Dicam, quod sentio, inquit Cantipratanus apud Lohnerum in Bibliothecâ: Verbo, Societas: Credo, solis, & sine so-

ciis

cis

cis foris ambulantis, mille infortunia, & plura, quàm credi potest, sepius occurrisse, in quibus nec opere, nec saltem animo offendissent, si justus fratris socius affuisset. Unde S. Bernardus serm. 1. de Spiritu Sancto, in hodiernum testum S. Thomam alloquitur: *falle-
ris Thoma sancte, falleris, si videre Dominum speras ab Apostolorum collegio separatus; non amat veritas angulos, non ei diversoria placent.* Dei gratia desuper Conceptus proferam.

S. Bernardus

CONCEPTUS I.

Confirmatio.

Miserandos ruinarum casus, duce & origine, à bonorum recessu numeramus: Eva prima Mater in inobedientiâ prolapsa ruit, contra divinam inhibitionem de fructu prohibito comedit; fors lapsus causam incusabit serpenti? non tentasset serpens, non seduxisset, nisi Eva accessisset; Quia ergò Eva, à justo viro suo Adam se absentavit, vaga, & incuria, sola sine Adam in Paradiso discurret, ecce in periculum tentationis devenit, ac lapsum: est hic Conceptus Ruperti Abbatis sic concludentis: Lib. 3. in Genes. cap. 2. *Mulier corpore, & oculis vaga, dum incontinenter deambulat, fortè prospectans, qualis extra Paradisum mundus haberetur, & serpens utpote astutus dulcedini terra propius, vel ambitiosius innittitur, locus diabolo datus est.* Si à latere justus non recessisset, serpens insidias prætere non valuisset, invenit tamen fallendi occasionem, dum à viro & justo separatam invenit.

CONCEPTUS II.

Uxor Loth, Angelico adjutorio ab incendio Sodomæ salvata tandem in via, in itinere periit. *Versa est in statuam salis,* Genes. cap. 19. Quæ est causa tam lugendi interitus, ac tam horrendi supplicii? causam allegat Sacra Scriptura citato capite: *Respicensque Uxor ejus post se: id est, explanat Dionys. Carthus. Mente & corpore retrospectans, faciem suam versus Sodomam dirigendo, cum inordinato affectu ad ea, quæ reliquit, versa est in Statuam salis.* Quamdiu illa femina amavit societatem justus sui mariti, quamvis non esset adeò virtuosa, tamen cum sancto meruit sancta reputari.

ri,

ri, & à communi supplicio liberari, verùm dum Maritum deserit, à viro suo iusto se avertit, Sodomam versus se convertit, cum perversis fuit reputata, & tam graviter punita: Audiamus S. Augustinum lib. 2. de mirab. Sacræ Script. *Quamvis mulier propter contubernium iusti eruta sit de incendio, pepercitque incendium illi, ubi conjugis gaudebat consortio, dedit tamen pœnas criminum, quando oculos avertit à iusto marito.*

CONCEPTUS III.

Judas, qui diu Collegio Apostolico associatus, inter Apostolos connumeratus, vixit: tandem sceleratissimus à demone obsessus, desperans; Laqueo se suspendit, æternæ damnationis se reum fecit, quomodo vir Christi societati adjunctus, à Christo tot virtutibus instructus, tot charitatum actibus, ut communione in ultima cœna, pedum lotionem, spirituali exhortatione fatus, ac excultus, tam perfricata mentis, ac sceleratus effectus est, causalem ruinæ Judæ adscribit S. Evangelista Joannes cap. 13. quia societatem optimam Christi, & Apostolorum deseruit, ab his se subduxit, absentavit. *Cum ergo accepisset ille buccellam, exiit continuo.* Desuper Chrysoft. *Certè nisi ille exisset, proditor non fuisset:* & S. Bruno: hom. de prodit. habet: *Quia à discipulorum consortio segregatus, ad Principes Phariseorum se contulit, & postea ad desperationem, & laqueum devenit.* Tantum nocet, à proborum consortio, ac sodalitie se subducere, absentare,

CONCEPTUS IV.

S. Vincentius Ferrerius consortium bonorum multis carbonibus vivis in unum congregatis comparat; hac de causâ: Carbones vivi, quamdiu in unum congregati manent, unus alterum inflamat, ignitum facit; separatur autem carbo à carbone, brevi exstinguitur, emoritur; sic qui bonis adhæret, optimis eorum moribus & exemplis inflammatur in virtutibus, in pietate, modestia, castitate proficit, ac confirmatur; si segregatur à consortio bono, tepescere incipit in actibus virtuosis, sensim corrumpitur,

per-

perdit fidem, nauseat pietatem, fit dissolutus, peccaminosus. Hoc experti sunt Sancti quoque; in hunc finem libeat perpendere quod narrat S. Matthæus c. 17.

CONCEPTUS V.

Quidam afflictus Pater in absentia piissimi Magistri, & Discipulorum Petri, Jacobi, & Joannis, ad reliquos Apostolos, filium suum à Dæmone obsessum deduxit, rogans: ut ab hoc nefando inquilino filium suum liberarent: dicit nunc S. Matthæus: *Non poterant curare eum.* Cur non poterant? respondet Christus: *Propter incredulitatem vestram.* Ecce, una absentes die à Christi consortio, ac reliquorum discipulorum societate, tepescunt in fide: *Infirmari sunt discipuli, sed non omnes:* inquit in citatum caput Matthæi Hugo Cardinalis; & Ferus de S. Thoma scribit: *Semel se se à discipulorum consortio segregaverat suo id damno maximo, exspoliavit enim se contemplationis DEI dono.* Tantum nocet se à justis absentare.

CONCEPTUS VI.

Saul Rex factus est inter Prophetas: 1. Regum cap. 19. de quibus Prophetis glossa: *Viri religiosi erant:* hoc est, dono Prophetiæ clari, viri mites, mansueti, modesti, timorati erant, & talis factus est Saul, cum talibus: *Abit in Najoth, in Ramath, & factus est etiam super eum Spiritus Domini.* Propheta, Spiritu Domini repletus, non mansit Rex Saul; imò in crudelem, Tyrannum mutatus; eum Spiritus malus in nefanda scelera, in homicidia innocentium, in negromanticas superstitiones concitavit, tandem in desperationem, & propriam carnificinam induxit: *Arripuit itaque Saul gladium suum, & irruit super eum:* 1. Regum c. 31. Causalis, quod Rex Saul tam perversus factus sit, hæc est: Cum Prophetis, cum viris justis non permanfit, ab his se separando, segregando, tam iniquus, sceleratus, desperatus effectus est; Justorum consortium deserendo, sensim tepescimus, depravamur. Optimè in hanc rem Seneca: ep. 5. *Hoc primum Philosophia promittit, sensum communem, humanitatem, & congregationem; à qua professione dissimilitudo separabit.*

F

CON-

CONCEPTUS VII.

In Laïs apud Danitas, primò omnium inter Judæos Idololatria floruit: *Posuerunt sibi sculpile*: Judicum cap. 18. Quomodo Danitæ in Laïs facti sunt Idololatræ, cum filii Israël verum Numen ac Deum undique colerent? An non tribus Dan mirabilia, ac magna- lia Dei in deserto vidit, & experta est? nunquid non, ut cœteræ tribus, à Moysse, ad cultum Veri Dei edocti sunt Danitæ? quomo- do ergo omnium primò deficiunt, scelerati facti sunt Idololatræ? Abulensis quæst. 5. in cap. 17. Judicum respondet: & assignat errori Danitarum, separationem à cœteris filiis Israël: *Licet cœteri Israe- lita colerent Deum, isti colebant Idola, quia erant separati.* Laïs civitas, & Regio, quam Danitæ inhabitabant, à cœterorum habi- tatione plurimum distabat, unde ut loco, ita & à cœterorum mori- bus dissidebant, & Idololatriæ vacabant: Separatio patrocinebatur criminibus, ut quantum separati ab exemplo bonorum, tantum appropinquarent peccatis: Est ergo ingens detrimentum à justo- rum convictu, & consortio recedere, segregari, se absentare.

Epilogus.

Ergo Justi consortium, societatem nolite deserere, à viris justis, bonis, nolite separari, sed firmiter & constanter conjuncti perma- nentes simus, ut sine Sanctis non miserè pervertamur.

IN

IN FESTO S. THOMÆ
APOSTOLI

CONCIO SECUNDA.

Et Thomas cum eis. Joanis 20.

Textus.

Societas cum bonis, ac timoratis, plurimum
prodest.

Thema.

Nicam causalem quod nunc S. Thomas firmiter credat, *Exordium.*
in affectus amorphos prorumpat: Dominus meus & De-
us meus, ponit S. Evangelista: Thomas erat cum eis. Cum
Apostolis inquam: Discimus hinc, ut nociva est conver-
satio cum improbis, sic justorum societas invenitur pro-

ficua: *Omniū societatum nulla prestantior, nulla firmior est, quam
cum viri boni moribus similes sunt familiaritate conjuncti,* inquit Se-
neca ep. 11. Sacra Scriptura confirmat: *Cum Sancto Sanctus eris, &*

*Textus Sa-
cræ Scriptu-
ræ.*

*cum viro innocente innocens eris, Ps. 17. Qui cum sapientibus graditur
sapiens erit. Prov. 13. Et Christus Matth. c. 18. inquit: Ubi duo vel tres*

Patres.

congregati sunt in nomine meo, in medio eorum sum. Audiamus SS.

S. Ambrosius

Patres: Ad instructionem jungi bonis plurimum proficit, & ad probi-

*S. Chryso-
stomus.*

tatis Testimonium, docet S. Ambros. lib. 1. offic. c. 45. Amabilis socius

est omnibus officiosus, & nulli onerosus, quia devotus ad Deum, beni-

*S. Bernardi-
nus Senens.*

*gnus ad proximum, sobrius ad mundum, scribit S. Chryso-
stomus. Et iterum in Psal. 4. si malos fugias, bonos sequaris, utrim-*

que & virtus augetur, & decrescet vitium. Societas bonorum duplex

S. Gregorius

*affert lucrum, scribit S. Bernardinus Senens. art. 1. cap. 1. Primum est
cognitio malorum ad evitandum, nam ubi plures virtuosi simul con-*

ejus assiduitate visionis, usu locutionis, exemplo operis, accipit ut accendatur in amorem veritatis, peccatorum suorum tenebras fugat, in desiderio lucis exardescit. Optimè S. Augustinus de amicitia: c. 3. *In rebus humanis nihil sanctius appetitur, nihil experitur dulcius, nihil fructuosius tenetur justis amicitia, habet enim fructus vite presentis & future.* Concludo cum S. Basilio in Psalm. 132. *Quemadmodum suaavia aromatum odora menta proprium per aëra, & continentem emittunt odorem, quo presentes recreantur, ita viri justis societas, sibi commorantium contubernio salutaris est, ac jucunda.* Imploratâ S. Spiritus gratiâ desuper Conceptus pandam.

CONCEPTUS I.

Duo ingentia beneficia collata Patriarchæ Loth Sacra Scriptura memorat: Primò, quod vir pius, timoratus, fuerit. Secundò, quod à Deo temporalibus bonis mirum benedictus, abundaverit: ita Genes. cap. 13. *Sed & Loth fuerunt greges ovium, & armenta, & tabernacula, non poterat eos capere terra, ut habitarent simul, erat autem quippe substantia eorum multa.* Unde Loth tot dona, & benedictiones? Sacra Scriptura adscribit confortio justis ABRAHÆ. *Loth, erat cum Abraham:* Cum Abraham, viro justo, ac Deum timente: Ex hac societate cum viro justo, ac Deum timente, tantarum benedictionum scaturigo: ita Lippomanus in hunc locum: *Benedixerat Dominus ipsi Loth, ex consortio fidei cum sancto, ipsumque divitiis auxit, & morum sanctimonia eum decoravit, cum sancto enim sanctus eris:* Hoc ipsum expertus fatetur Laban.

CONCEPTUS II.

Jacob pius, ac optimæ vitæ adolescens, devenerat ad Laban apud quem servivit multis annis quàm diligentissimè; pariter timoratus Juvenis Joseph Phutifari in servum divenditus, domui ejus præfuit fidissimè: fatetur nunc Laban, à quo tempore Jacob ei servit, manifestè augeri substantiam suam; fatetur & Phutifar, à quo Joseph adest in domo sua, se incrementum rerum suarum sentire.

sentire. Unde hoc augmentum, ac incrementum? Fors industrio labori, sudori servientium adscribunt? non sic labori, quàm pietati, ac vitæ integritati secum commorantium optimorum juvenum. Audiamus textus: *Experimentum didici*, (inquit Laban) *quod benedixerit mihi Deus propter Te*: Genes. 30. Simili modo ob consortium integerrimi Joseph benedicta est tota domus Ægyptii: *Benedixitque Dominus Domui Ægyptii, & multiplicavit tam in adibus, quàm in agris cunctam ejus substantiam*. Genes. 39. desuper S. Ambrosius: lib. 2. de Jacob: *Vide quanta virtus, cui societas lucrum dabat, non irrogabat dispendium.*

CONCEPTUS III.

Saul Rex totus perversus, ac offensus Davidi, mittit lictores, ut compræhenderent David, & vinctum tenerent: *Misit lictores: ut raperent David*. 1. Regum cap. 19. Quid accidit: Lictores, iniquum, ac crudele genus hominum, mansuetissimi, religiosissimi, modestissimi facti sunt: *Factus est Spiritus Domini in illis, & prophetare ceperunt*. Primis aded mirabiliter conversis, mansuetis effectis, mittuntur alii, prioribus ferociore, quibus similiter contigit; *Prophetarunt & illi*: Ergo ipse Rex Saul, totus furiens, in persona propria, David insequitur, ascendit David comprehendere; & ecce: *Et factus est etiam Spiritus Domini super illum, & prophetabat*. Ipse Saul mansuescit, ira deposita, totus mitis, Deo devotus, timoratus efficitur: Unde hic mirabilis effectus? Effectus erat societatis timoratae, atque sanctae; morabatur pius David cum virtuosissimo Samuele, his piis, virtuosis, justis, se adjungentes lictores, & postea socians ipsemet Rex Saul: omnes pii, devoti, virtuosissimi, justissimi efficiuntur. Ita Tertullianus lib. de anima: *Cum in societate erat Deum laudantium dono Prophetia replebatur, qui, postquam ab eis segregatus est, à Damone vexabatur.*

CONCEPTUS IV.

Josue militem strenuum fuisse liber ejusdem testatur; tritum nunc est: milites raro pios, ac timoratos esse: Nulla pietas, fidesque viris, qui castra sequuntur. Josue autem, licet à juventute

miles, vir tamen Deo addictissimus, timoratissimus fuit, probant hoc inaudita miracula, cum ad Josue verbum, stent sol & luna obedientes; unde militi tanta fides, pietasque? dicit Scriptura: ex confortio cum Moysse servo Dei, iusto, Ita liber Exodi 24. cap. *Surrexerunt Moyses & Josue*: Subintrat hic S. Ambrosius: lib. 2. officiorum: cap. 20. *Tantus JESUS NAVE, quod eum non tam erudit ad legis scientiam Moysi societas, verum etiam sanctificavit ad gratiam, unde factum est, ut qui fuerat socius conversationis, fuerat etiam successor potestatis.*

CONCEPTUS V.

Musca foetida, ac putrida, à natura appetit, vana, & vaga circumvolat; factum est, & muscam naturam suam correxisse, munda, suaviter olentia, dulcia quæsisse, & solitudinem adamasse. Ita Propheta Isaias cap. 7. *Sibilabit Dominus Muscæ, quæ est in extremo fluminum Ægypti. &c. & venient, & requiescent omnes in torrentibus vallium, & in cavernis petrarum, & in omnibus frutetis, & in universis foraminibus.* Unde vana & vaga, imunda, ac turpia appetens musca, facta est solitaria & cauta, casta ac munda? Non jam foetida, sed odorifera, ac dulcia quærens? dicit Propheta; Societatem Muscæ cum Ape esse causalem: *Sibilabit Dominus Muscæ & Api, quæ est in terra Assur, & venient, & requiescent. &c.* Apis, Virgo est, munda ac pura, Apis est, quæ fugit oculos hominum, fragantes amat favos, cœlesti rore, ac dulcedine pascitur. Ergo dum Musca Api conjungitur, de ejus confortio didicit immunda fugere, dulcia, fragrantia, inquirere. Aptè Drago Hostiensis: de Sacram. Dominicæ Passionis: *Sibilante ergo gratia, musca & apis conveniunt, & requiescunt, apis virgo est.* Quasi diceret: Confortio Apis Virginis, musca virgineos mores induit; miræ utilitates muscæ promanarunt.

CONCEPTUS VI.

Job cap. 39. Aquilam inducit prædis inhiantem, & cadavera depalcentem: *In petris manet, & in præruptis silicibus commora-*

tur, atque inaccessibleibus rupibus: Inde contemplatur escam, & de longe oculi ejus prospiciunt: pulli ejus lambunt sanguinem, & ubicunque cadaver fuerit, statim adest. Ezechiel de Aquila contrarium enarrat, non amplius deorsum, terram versus prospicere, escas contemplari, cadaveribus inhiare, sed ex integro meliorem, sursum oculos, cœlum versus levare, nonnisi cœlestia intueri, & divina anhelare; *Facies Aquila desuper ipsorum quatuor.* Ezech. 1. Unde Aquila, ex prædatrice, facta est abstemia, ex carnivora, jejunans? ex inhiante terrenis, nunc cœlestia appetens? motivum indicat sacer textus: *Dua penna singulorum jungebantur.* Inter facies, quas Ezechiel conspexit, erat & Cherub alatus: Cherub est zelosissimus, ferventibus spiritus, cœlestium, ac æternorum: *Dua penna singulorum jungebantur,* ergo & jungebantur pennæ Aquilæ, cum pennis Cherub. Sic conjuncta, sic sociata Aquila cœlesti Spiritui, in aliam mutatur, ad prædas deditit involare, non jam cadavera, sed cœli solatia, non ea, quæ deorsum, sed quæ sursum sunt, æterna respicit, anhelat, expectat. Ausim hic allegare verba S. Hilarii: *Utilis est presentia justi, quia necesse est profectum aliquem ex societate, & contemplatione illius consequamur.*

CONCEPTUS VII.

De filio prodigo inquit Lucas cap. 15. *In se autem reversus dixit: quanti mercenarii in domo Patris mei abundant panibus.* Desuper quàm optimè S. Petrus Chrysologus: *In se ante rediit, ut rediret ad Patrem.* Quomodo in se rediit? rediit considerando modum, quo iterum melior fieri, sicque emendatus gratiam Patris mereri possit: & qualem excogitet modum audite: Parenti enixè supplicat: *Fac me sicut unum de mercenariis tuis.* Cur non potius supplicat, Pius Pater condonet ei delicta, ac pœnas promeritas, sicque iterum in gratiam recipiat: nihil horum rogat, unicum supplicat: *Fac me sicut unum de mercenariis tuis.* Rogat: in societatem Famulantium Patri suo suscipi; cur societati famulantium tam signatè conjugari

jungi petit? Noverat in domo Patris sui nonnisi timoratos, pios, modestos, castos, justos ali, & foveri; vitia, scelera, longè hâc à domo exulare, & meram florere virtutem. Rogat ergo prodigus: *Fac me &c.* Suscipe me in societatem probè tibi famulantium, ab his meliora edoctus, eorum bono exemplo correctus, & gratiam Parentis recuperare, super scelera sua veniam, & remissionem impetrare confidit; sicque testatur, proborum consortium ad corporis & animæ incrementum esse quàm utilissimum.

Apologus.

Hortor ergo cum Sapiente Prov. 13. *Cum Viro sancto assiduis esto, quemcunque cognoveris observantem timorem DEI.*
Amen.

IN FESTO S. THOMÆ
APOSTOLI.

CONCIO TERTIA.

Dominus meus & Deus meus. Joann. 20.

Textus.

Errores virtute opposita refarciendi sunt.

Thema.

Anctus Thomas incredulus erat, *Non credam.* Incredulitatem suam zelosissima fidei confessione compen-
sat: *Dominus meus, & Deus meus.* Discamus exhinc
omnes errores, & peccata, in quæ lapsi sumus, pœ-
nitentia abrogare, sed & virtute opposita refarcire.

Exordium.

Ita hortatur Sacra Scriptura Deut. 25. *Pro mensura peccati, sic &*
plagarum modus. Et Michæ. 1. *Super hoc plangam, & ululabo:*
vadam spoliatus, & nudus, faciam planctum velut Draconum,
& luctum quasi struthionum. Et Psalmo 6. inquit David: *Labora-*
vi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum, lachry-
mis meis stratum meum rigabo. Audiamus Patres: *Se errasse à*
Deo considerantes, damna præcedentia, lucris sequentibus recom-
pensent. docet nos S. Greg. hom. 31. in Evang. *Tantò ma-*
gis quis debet vincere operibus bonis, quantò prius institit malis.
S. Thomas in epistola ad Epheli: *Necessaria est pœnitentia, aut*
qua æquet crimina, aut excedat, docet S. Hieronymus in Jere-
miam. *Grandis squalor, & immundicia non levi purgatur dolo-*
re. inquit S. Ambrosius, lib. de pœnit. *Qualis præcessit offensio,*
talibus debet sequi satisfactio. hortatur S. Chrysostomus in Matth.
Qui te multum peccasse consideras, necesse est, ut nec in magnitudi-
ne, nec in diurnitate tibi parcas. suadet Richardus à S. Victore
in cap. 2. Thren. *Non sufficit pravitatem fugere, sed oportet quoque*
virtutem operari. loquitur Euthymius in cap. 3. Luca. Eleganter
Anastafius Nyssenus quæst. 4. in Script. ex S. Maximo: *Rapuiſti alie-*

Textus S.
Scriptura.

Patres.
S. Gregor.

S. Thomas.
S. Hieronym.

S. Ambros.

S. Chrysostom.
Richardus à
S. Vict.

Euthymius.

G

na,

Anastasius
Nyssenus,

na, de cætero da etiam tua, scortatus es, castitatem exerce, & continentiam. In deliciis vitam egisti, & te inebriasti, sis sobrius, & bibe aquam. Conceptibus gratia Dei adjuvante stabiliam.

CONCEPTUS I.

Confirmatio.

Demandaverat Deus Jonæ Prophetæ: *Vade in Niniven Civitatem grandem, & prædica in ea* cap. 1. inobediens Jonas: *Surrexit, ut fugeret in Tharsis à facie Domini, & descendit Joppen, & invenit navem, euntem in Tharsis, & dedit naulum ejus, & descendit in eam, ut iret cum eis in Tharsis à facie Domini.* Quid contigit? vix in altum mare navis deflexerat; Dominus misit ventum magnum in mare, & facta est tempestas magna in mari, & navis periclitabatur conteri. cap. 1. Nautæ, nè omnes unà perirent, Jonam dejiciunt in mare? *Et preparavit Dominus piscem grandem, ut deglutiret Jonam, &c. & dixit Dominus pisci, & evomuit Jonam in aridam.* cap. 2. Vix piscis Jonam evomuerat: *Surrexit Jonas, & abiit in Niniven juxta verbum Domini, & Ninive erat Civitas magna, itinere trium dierum, & cepit Jonas introire civitatem itinere diei unius.* Cap. 3. S. Hieronymus hic: textum hunc: *Capit Jonas introire civitatem itinere diei unius:* sic intelligendum esse docet: *Viam trium dierum, unius diei festinatione complevit.* Cur Jonas tam celer & velox est, cur adeò festinat, iter trium dierum una die perficit? Respondet Hieronymus: Peccavit Jonas negligentia, inobedientia; desuper nunc pœnitet, inobedientiam, obedientiam promptissima, negligentiam summa diligentia, velocitate, celeritate recompensat: Ita Hieronymus in Jonam: *Ille præcepti, & superioris naufragii memor, viam trium dierum, unius diei festinatione complevit, & ita mirabiliter, damna præcedentia, lucris sequentibus recompensavit.* In nostrum documentum: inquit S. Gregorius hom. 31. in Evang. *Se errasse considerantes, damna præcedentia, lucris sequentibus recompensent.*

CON-

CONCEPTUS II.

Job 37. scriptum est : *Ab Aquilone aurum venit.* Aquilo pars est mundi frigidissima : Aurum effectus est regionis & operationis calidissima : Quid ergo mysterii latet , quod S. Spiritus Aquiloni , regioni frigidissima ; operationem calidissimam auri tribuat ? *Ab Aquilone aurum venit.* Non erravero , si per Aquilonem , Regionem frigidissimam , peccatum intellexero : ita me informante Jeremia cap. 1. *Ab Aquilone pandetur omne malum :* Per aurum verò intensionem , & gradum virtutum , ut castitatis , temperantia , amoris DEI , fervoris in servitio Divino. *Ab Aquilone aurum :* Sit sensus : fuit quis Aquilo peccando , malum operando : Fuit frigidus in amore DEI , frigidus in servitio Divino , *Ab Aquilone aurum.* Aurum præstet pœnitens peccator , nempe intensionem operationum virtuosarum ; non simpliciter , sed ut duo , ut tria , studeat amare DEUM , ac in servitio Divino fervere. Duplici amore , duplici servitio neglectum cultum DEI , intermissum divinum servitium , recompensare. Repeto verba S. Gregorii hom. 31. in Evang. *Se errasse à DEO considerantes , damna precedentia , lucris sequentibus recompensent.*

CONCEPTUS III.

Magdalena in civitate peccatrix. Lucæ 7. sincerè desuper pœnitet : *Ut cognovit , quod JESUS accubisset in domo Pharisæi , attulit alabastrum unguenti , & stans retrò secus pedes ejus , lachrymis capit rigare pedes ejus , & capillis capitis sui tergebat.* Placuit hæc insignis pœnitentia misericordi Domino , super peccata commissa liberaliter Magdalenam absolvit : *Remittuntur tibi peccata.* Aboluta à peccatis Magdalena , quid facit ? Humillima sæpius , & iteratò ad pedes JESU prostrata , dejecta jacet , incessanter madent oculi lachrymas doloris , ut ipse Dominus interponere moram , piè Magdalenam affatus sit : *Mulier quid ploras ?* Joann. cap. 20. Tandem triginta annis

nis rigidissimam in solitudine duxit vitam, jejuniis, & calligationibus corpus affligendo. Cur, o Magdalena, à peccatis cum absoluta sis, in tantum te, ut canis, ad pedes JESU humilias? cur fletui non imponis moram, cur tot annis austerè pœnites? Respondet S. Gregorius hom. 34. in Evang. *Consideraverat Magdalena quid fecerit, & noluit moderari quid faceret.* Consideravit suam superbiam, noluit moderari profundissima humilitate, ad pedes JESU se ut canem abjiciendo, recompensare; consideravit Magdalena suam lasciviam; noluit moderari, læticias fletibus, risum singultibus, voluptates carnis triginta annorum jejunio, silentio, maceratione, asperitate nimia, resarcire.

CONCEPTUS IV.

Ter Dominus Petrum interrogat: *Simon Joannis diligis me plus his?* Joann. 21. Cur J E S U S Petrum ter interrogat? Eodem capitè narrat S. Joannes: Petro piscanti C H R I S T U S in littore apparuit; & licet alii discipuli navigio ad littus venirent, solus Petrus de navi exiit in mare, per undas ad suum charum Magistrum pervenire properat: *Tunica se succinxit, & misit se in mare.* Cur se Petrus mittit in mare, cur non ut cœteri discipuli navigio venit? ad utramque quæstionem respondet S. Augustinus: Tract. 103. in Joannem: *Tertiò, utrum Petrus cum diligit, Dominus interrogat; redditur enim trina negationi, trina confessio.* Ter negaverat C H R I S T U M Petrus in atrio Pontificis, ter stimulatur, trina C H R I S T I confessione, & amoris sponsione, perfidiam recompensare. Discamus hinc, inquit S. Chrysostr. in Matth. *Qualis præcessit offensa, talis debet sequi satisfactio.* Hinc Petrus se misit in mari, Scribit S. Petrus Chrysologus serm. 78. *ut mare ablueret, quod peccatum taliter sordidaverat.* Omnium maximè se lavat, ut omnium maximè peccato se inquinaverat: Documentum nobis relinquens, notat Rabanus in 2. Paralipo: *Grande peccatum, grandi indiget pœnitentia.*

CON.

CONCEPTUS V.

David fatetur Psalmo 6. *Lavabo per singulas noctes lectum meum, lachrymis meis stratum meum rigabo.* Cur rectè lectum, ac stratum, cur non thronum regium, aut mensam lachrymis rigat? Lectum, stratum inquinavit David fœdo adulterio; Lachrymis lavat lectum, quem adulterio inquinaverat, voluptatem, quam senserat, mentis tristitiã, gaudium luctu, risum fletu compensat: Optime S. Chrysostomus hom. 22, ad Populum: *Si magnus est lapsus, grandi indiget penitentia.*

CONCEPTUS VI.

Jeremias lapsum Judæorum describens ait: *Peccatum peccavit Jerusalem.* Threnorum cap. 8. Subdit idem Propheta Judæorum actam pœnitentiam, inquit: *Plorans ploravit in nocte;* duplicat peccatum, sed & duplicat pœnitentiam; duplex illicitum gaudium, duplici deletur dolore, & animi contritione.

Ergo cum Sancto Thoma Apostolo errores commissos, virtute ^{Epilogus} opposita compensemus. *Quoniam ille salvus in futurum erit, qui in hoc seculo plus floverit, quàm peccaverit:* concludo cum S. Ambrosio lib. 2, de Pœnit. cap. 6.

Amen.

